

107. Dájúdájú àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbó, tí wọn sì n ẹ̀ ẹ̀ àwọn isẹ̀ rere, àwọn alijanna Firidaosu ni yóò jẹ̀ ibùdésí wọn.

108. Ibẹ̀ ni wọn yóò wà gbére, wọn kò ní gbèrò láti kúrò níbẹ̀.

109. Wí pé: Bí ibúdò bá jẹ̀ omi-ìkòwé (láti fi kọ) àwọn ọ̀rò Olúwaa mi, dájúdájú ibúdò náà yóò gbẹ̀ kí àwọn ọ̀rò Olúwaa mi tóó tán, i báà ẹ̀ wí pé A tún fi ilọpo irúu rẹ̀ kún un.

110. Wí pé: Dájúdájú ènìyàn, abara bíi ti yín ni èmí jẹ̀. (Allaahu) ẹ̀ isípáyá fún mi pé dájúdájú Olùjòsinfún yín, Olùjòsinfún Kan Soṣo ni, nítorí náà ẹ̀ni tí ó bá n retí láti bá Olúwaa rẹ̀ pàdé, kí ó ẹ̀ isẹ̀ rere, kí ó má sì ẹ̀ da ohun kóhun pọ̀ mọ̀ ijòsin Olúwaa rẹ̀.

SUURATU MARYAMA (19)

Ó sọ kalẹ̀ ni Makkah

Aáyàa rẹ̀ jẹ̀ méjìdínlógòrùn-ún (98)

Ní orúkọ Allaahu, Ọlópọ̀ àánú, Aláànú jùlọ.

1. *Kaaf, Haa, Yaa, Ain, Soṣo* (Allaahu ni Ó mọ̀ itumọ̀ wọn).

2. (Èyí ni) irántí àánú Olúwaa rẹ̀ (ti Ó ẹ̀ fún) ẹ̀rùsìn-in Rẹ̀ Sakariyya.

3. Nígbà tí ó pé Olúwaa rẹ̀ ní ipè ikòkò.

4. Ó wí pé: Olúwaa mi, dájúdájú egungun-ún mi ti di ogbó láraa mi, orí mi ti kún fún ewú, èmi kò sì ní di olóri burúkú nípaà ẹ̀bẹ̀ mi sí Ẹ, Olúwaa mi.

5. Àti pé dájúdájú èmi sì n bẹ̀rù nípaà àwọn ibátan-àn mi léyìn-in (ikúù) mi, iyàwòò mi sì ti ya àgàn, nítorí náà ta mí ní ọ̀rẹ̀ (omọ) àrólé kan láti ọ̀dọ̀ Rẹ̀.

6. Tí yóò jogún-ún mi, tí yóò tún jogún ni idílee Yahkuubu, kí O sì ẹ̀ é ní ẹ̀ni iyónú sí (lódọ̀ Rẹ̀), Olúwaa mi.

7. Ìwọ̀ Sakariyya, dájúdájú Àwá fún ẹ̀ ní irò-idùnnú omókùnrin kan tí orúkọ rẹ̀ yóò máa jẹ̀ Yahya. Àwa kò fún ẹ̀ni kan ni irú orúkọ yẹn rí.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ

جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا

يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٨﴾ قُلْ لَّوْكَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا

لَكَلِمَتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَتُ

رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ

مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَمَنْ

كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا

يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾

سورة مريم

مكية وآياتها ثمان وتسعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيَّعَ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ

زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ

شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّي

خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا

فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ

ءَالِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَزَكَرِيَّا

إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ

قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾